

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7765/2022
30.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Зорана Петровић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Нишу и ЈП за газдовање шумама "Србијашуме" Београд, чији је пуномоћник Негован Живковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ЈП за газдовање шумама "Србијашуме" Београд изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 580/22 од 01.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ЈП за газдовање шумама "Србијашуме" Београд изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 580/22 од 01.03.2022, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ЈП за газдовање шумама "Србијашуме" Београд изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 580/22 од 01.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 580/22 од 01.03.2022. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 2201/21 од 15.12.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев, утврђено да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на кат.парц. .. и то на помоћном објекту и земљишту под објектом у површини од 66м2 и пашњаку 8. класе површине 155м2 из ЛН .. КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе промену код СКН у Пироту у смислу уписа права својине тужиоца као искључивог власника предметне непокретности, те се на основу ове пресуде тужилац има уписати као једини носилац права својине на кат.парц. .. из ЛН .. КО ... код СКН у Пироту и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 126.800,00 динара, са законском затезном каматом од изршности пресуде до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени ЈП за газдовање шумама “Србијашуме” Београд је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Правноснажном пресудом, након оцене неоснованости приговора недостака пасивне легитимације на страни туженог ЈП за газдовање шумама “Србијашуме” Београд, применом материјалног права из одредби Закона о основама својинскоправних односа, утврђено је да је тужилац по основу одржаја стекао право својине на предметним непокретностима, које несметано користи и држи као савестан држалац, сам и преко свог правног претходника, у периоду дужем од 20 година. Тужилац је, иако су у јавним књигама тужени уписани као власник, односно корисник предметних непокретности, оправдано веровао да је његов правни претходник ББ био власник предметних непокретности које је купио од Општине Пирот на јавној продаји 1979. године, а потом да је он власник по основу уговора о поклону из 1983. године, а тужени на којима је применом члана 231. ЗПП био терет доказивања, нису доказали несавесност тужиоца.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни касациони суд је оценио да нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Побијана одлука и оцена пасивне легитимације туженог у овој правној ствари је у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда донете у истоветним чињенично-правним споровима да у тужби за утврђење права својине на непокретности на страни тужених морају бити обухваћена сва лица која су у јавним књигама уписана као носиоци ма ког стварног права на непокретности, јер се због природе правног односа спор може решити само на једнак начин према свим супарничарима према којима донета пресуда о утврђењу права својине на непокретности има дејство. Постојање једне различите одлуке другостепеног суда о оцени недостатка пасивне легитимације на страни туженог, на коју се тужени позива у ревизији, не указује на неуједначену судску праксу у истој чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.05.2018. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 9.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић